



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'
צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני : מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת ד"ר חיה זנדברג

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיבים

1. פנחס עקיבא גינזבורג
2. י הלל ושות בעמ
3. צבי סער
4. נחמן קידר
5. טיולי הגשר לעולם בע"מ
6. שמעון רגב
7. אקדמי טרוול (2013) בע"מ
8. אקדמי טרוול בעמ
9. אהרון טורוביץ
10. משה דוד הרטמן
11. טרמינל 1 נסיעות ותיירות (1979) בע"מ

החלטה

בקשות לתפיסה של רכוש עד תום ההליכים המשפטיים. הבקשה האחת (צ"א 11106-07-18) הוגשה בצמוד לכתב האישום שהוגש בת.פ. 9668-07-18. הבקשה השנייה (צ"א 11073-07-18) הוגשה בצמוד לכתב האישום שהוגש בת.פ. 9625-07-18. שני כתבי האישום ושתי הבקשות עסקו באותן פרשיות, ובהסכמת הצדדים הדיון בשתי הבקשות אוחד.

כתבי האישום

1. ביום 4.7.2018 הגישה המדינה שני כתבי אישום העוסקים בפרשה אחת : המסעות של ישראלים לפולין, ומסכת נטענת שעיקרה טענות להסדרים כובלים שגובשו בין החברות, העוסקות במסעות אלו, וכן טענות לקבלת דבר במרמה ולעשיית פעולה ברכוש אסור. כתב אישום אחד (ת.פ. 9668-07-18) הוגש נגד 10 נאשמים ; כתב אישום שני (ת.פ. 9625-07-18) הוגש נגד 3 נאשמים. הכול, כפי שיפורט להלן.

א. הנאשמים

2. כתב האישום האחד (ת.פ. 9668-07-18) הוגש נגד חמש חברות שעסקו, בין היתר, בארגון והטסת משלחות תלמידים ומבוגרים לפולין :



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'

צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 חברת י. הלל ושות' בע"מ (להלן – הלל);
- 2 חברת טיולי הגשר לעולם בע"מ (להלן – הגשר);
- 3 חברת אקדמי טרוול (2013) בע"מ (להלן – אקדמי-2013);
- 4 חברת אקדמי טרוול בע"מ (להלן – אקדמי);
- 5 וחברת טרמינל 1 נסיעות ותיירות (1979) בע"מ (להלן – טרמינל או דיזנהאוז).
- 6
- 7 יוער כי **אקדמי ואקדמי-2013** קשורות זו בזו, שכן ביום 1.1.2014 הועברה פעילותה של חברת
- 8 אקדמי טרוול בע"מ לחברת אקדמי טרוול (2013) בע"מ.
- 9
- 10 3. כמו כן, כתב האישום הנ"ל (ת.פ. 9668-07-18) הוגש נגד מרבית **מנכ"לי החברות**, מנכ"לים שהם
- 11 (או שהיו) גם **בעלי מניות** בחברות בתקופה הרלוונטית:
- 12
- 13 פנחס גינזבורג – מנכ"ל הלל, ובעל 100% ממניותיה;
- 14 נחמן קידר – מנכ"ל הגשר, ומי שהיה עד ליום 31.12.2012 בעל 100% ממניותיה (במועד האמור
- 15 הועברו המניות לבעלות בת-זוגו, [REDACTED]).
- 16 שמעון רגב – מנכ"ל **אקדמי ואקדמי-2013**, ובעל 100% ממניות אקדמי, וכן קיבל שכר והטבות
- 17 על-פי תוצאות עסקיות באקדמי-2013 מאז היווסדה.
- 18 אחישי גל – מנכ"ל ובעל מניות בחברת איסתא ליינס חברת הנסיעות של הסטודנטים בישראל
- 19 בע"מ, ויו"ר דירקטוריון של חברת איסתא ישראל בע"מ, שהיא הבעלים של **אקדמי-**
- 20 **2013**.
- 21
- 22 4. בנוסף, כתב האישום הנ"ל (ת.פ. 9668-07-18) וכן כתב האישום השני (ת.פ. 9625-07-18) הוגש נגד
- 23 **מנהלי מחלקת פולין** בחברות הנ"ל:
- 24
- 25 משה הרטמן – מנהל מחלקת פולין ב**טרמינל** (הואשם במסגרת ת.פ. 9668-07-18);
- 26 צבי סער – מנהל מחלקת פולין ב**הלל** (הואשם במסגרת ת.פ. 9625-07-18);
- 27 איילת יונגסטר – מנהלת מחלקת פולין ב**הגשר** (הואשמה במסגרת ת.פ. 9625-07-18);
- 28 אהרון טורוביץ – מנהל מחלקת פולין ב**אקדמי** (הואשם במסגרת ת.פ. 9625-07-18).
- 29
- 30 5. במילים אחרות, ובהפשטה מסוימת: שני כתבי האישום בפרשה בה עסקין הוגשו נגד **החברות**
- 31 עצמן, שעסקו במסעות לפולין; נגד **המנכ"לים ובעלי המניות**; ונגד **שכירים** (מנהלי מחלקת פולין)
- 32 בחברות. החברות, המנכ"לים ואחד מן השכירים נכללו בכתב האישום האחד (ת.פ. 9668-07-18),
- 33 והשכירים האחרים הואשמו בכתב האישום השני (ת.פ. 9625-07-18).
- 34
- 35 **ב. האישום הראשון – משרד החינוך**
- 36 6. שני כתבי האישום כוללים, כל אחד, שמונה אישומים "מקבילים" (כלומר, המדובר באותן שמונה
- 37 פרשיות בשני כתבי האישום). מבין האישומים, האישום הראשון מיוחס לנאשמים כולם, והוא
- 38 החשוב לעניין התפיסה הזמנית המבוקשת. על כן, נתמקד להלן באישום זה.
- 39
- 40 7. לפי הנטען באישום הראשון, ביום 21.12.2009 פרסם משרד החינוך מכרז להקמת מאגר ספקים
- 41 וזכייניות לארגון וביצוע של שירותי הטסה וקרקע של משלחות תלמידים ונוער למסע לפולין
- 42 (להלן – מכרז 2010). רק ספק שנבחר במכרז רשאי לארגן משלחות לפולין.



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'

צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1
- 2 8. במכרז נעשתה הבחנה בין שני סוגים של משלחות לפולין: משלחות **ממלכתיות**, שהן משלחות
- 3 מטעם משרד החינוך, ומשלחות **עצמאיות**, שהן משלחות מטעם בתי הספר. ביום 14.2.2010 נבחרו
- 4 **הלל והגשר** כזכייניות ביחס למשלחות **הממלכתיות**. כמו כן, במועד האמור נבחרו כזכייניות ביחס
- 5 למשלחות **העצמאיות** החברות **הלל**, **הגשר**, **אקדמי וטרמינל**, וכן חברות נוספות.
- 6
- 7 9. בכתב האישום נטען כי לאחר הזכייה במכרז, במהלך המחצית הראשונה של שנת 2010, ועד
- 8 לינואר 2016, המועד בו הפכה החקירה לגלויה, היו הנאשמים צדדים להסדרים כובלים, לפיהם
- 9 הצדדים יימנעו מלהתחרות על משלחות עצמאיות, שאחת מהן ארגנה וביצעה (לקוחות קיימים):
- 10
- 11 (א) **הלל**, **גשר**, **אקדמי ואקדמי-2013**, וכן מנכ"לם (גינזבורג, קידר, רגב) ושכיריהם (סער,
- 12 יונגסטר, טורוביץ) היו צד, לכאורה, להסדר כובל אחד.
- 13 (ב) **הלל וטרמינל**, וכן מנכ"ל הלל (גינזבורג) ושכיריהם (סער, הרטמן) היו צד, לכאורה, להסדר
- 14 כובל נוסף.
- 15 (ג) **אקדמי, אקדמי-2013 וטרמינל**, וכן מנכ"ל אקדמי ואקדמי-2013 (רגב) ושכיריהם (הרטמן,
- 16 טורוביץ) היו אף הם, לכאורה, צד להסדר כובל.
- 17
- 18 10. כן נטען בכתב האישום כי במשך התקופה הרלוונטית, הצדדים להסדרים הכובלים הציגו בפני
- 19 הגורמים הקשורים לעניין במשרד החינוך מצגי כזב לפיהם הצעותיהם למשלחות העצמאיות
- 20 הוגשו באופן עצמאי, והם לא גילו אודות ההסדרים הכובלים. בשל כך, נחה דעתו של משרד
- 21 החינוך לגבי המשך זכיינותם של הצדדים לארגון משלחות לפולין, ובכך התאפשר לצדדים
- 22 להמשיך לארגן ולבצע משלחות לפולין מתוקף בחירתם במכרז 2010.
- 23
- 24 11. ביום 6.11.2014 פרסם משרד החינוך מכרז חדש בנוגע למשלחות לפולין (להלן – מכרז 2014).
- 25 במכרז 2014 נעשתה הבחנה בין שני סוגים של משלחות **ממלכתיות**, בהתאם לפרק הזמן אליו
- 26 יצאה המשלחת. ביום 16.12.2015 ניתנה החלטת וועדת המכרזים, בה נקבע כי **הלל וגשר** נבחרו
- 27 במקום הראשון והשני (בהתאמה) כזכייניות משרד החינוך ביחס למשלחות **ממלכתיות**, היוצאות
- 28 לפרק זמן של **שמונה** ימים ושבעה לילות; וכי **גשר ואקדמי-2013** הן הזוכות במקום הראשון
- 29 והשני (בהתאמה) כזכייניות משרד החינוך ביחס למשלחות **ממלכתיות**, היוצאות לפרק זמן של
- 30 **שבעה** ימים וששה לילות.
- 31
- 32 12. בראשית ינואר 2016 עתרה הלל לבית המשפט המחוזי בירושלים בבקשה להכריז עליה כזוכה
- 33 במכרז גם בנוגע למשלחות **ממלכתיות**, היוצאות לפרק זמן של **שבעה** ימים וששה לילות (עת"מ
- 34 14095-01-16). דיון בעתירה נקבע ליום 14.1.2016.
- 35
- 36 13. בכתב האישום נטען כי בימים 11-12 לינואר 2016, או בסמוך לכך, הגיעו הלל, אקדמי-2013 וכן
- 37 מנכ"לן (גינזבורג, רגב, גל) להסכמה, לפיה אקדמי-2013 לא תתנגד לקבלת העתירה, ובכך
- 38 תאפשר להלל לזכות במכרז. בתמורה הוסכם כי הלל ואקדמי-2013 תמנענה מלהתחרות על
- 39 משלחות ממלכתיות שאחת מהן ארגנה וביצעה (לקוחות קיימים).
- 40
- 41 14. ביום 18.1.2016 נפתחה החקירה הגלויה.
- 42



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'
צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

15. לפי הנטען בכתב האישום, בעטייה של המרמה הנטענת בכתב האישום, התקבלו בחשבון הבנק של החברות-הנאשמות הסכומים הבאים: הלל – 300,829,109 ₪; גשר – 51,473,889 \$; אקדמי ואקדמי-2013 – 196,722,045 ₪; טרמינל – 19,464,854 ₪.

ג. העבירות המיוחסות

16. בגין העובדות שפורטו באישום הראשון, יוחסו לנאשמים כולם עבירות לפי חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן – חוק ההגבלים העסקיים), של צד להסדר כובל בנסיבות מחמירות, עבירות לפי סעיפים 47(א)(1) ו-47 לחוק ההגבלים העסקיים.

17. בנוסף, לנאשמים כולם, למעט מנכ"ל החברה שהיא הבעלים של אקדמי-2013 (אחישי גל), יוחסו במסגרת האישום הראשון גם העבירות הבאות:

קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין);

עשיית פעולה ברכוש אסור, עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן – חוק איסור הלבנת הון). למנהלי מחלקות פולין בהלל, הגשר ואקדמי (סער, יונגסטר, טורוביץ) יוחסה עבירה של **סיוע** לעשיית פעולה ברכוש אסור.

ד. הבקשה לחילוט

18. במסגרת כתבי האישום, ביקשה המדינה כי בתום ההליך הפלילי – אם יסתיים בהרשעה – יחולט רכושם של כל הנאשמים להם יוחסו העבירות של קבלת דבר במרמה ועשיית פעולה ברכוש אסור (או סיוע לכך), למעט מנהלת מחלקת פולין בגשר (איילת יונגסטר). כן פורט בכתבי האישום הרכוש שחילוטו מבוקש ביחס לכל אחד מהנאשמים הנ"ל, ובכלל זה כספים, מקרקעין ומכוניות.

הבקשות לתפיסה זמנית

19. עם הגשת כתבי האישום, הגישה המדינה את הבקשות הנוכחיות לתפיסה זמנית של רכוש עד לתום ההליכים המשפטיים. בקשה אחת הוגשה בצמוד לכתב האישום בת.פ. 9668-07-18. בקשה שנייה הוגשה בצמוד לכתב האישום בת.פ. 9625-07-18. בהסכמת הצדדים, הדיון בשתי הבקשות אוחד (צ.א. 11106-07-18, צ.א. 11073-07-18).

20. בבקשות פורט הרכוש שמתבקשת תפיסתו הזמנית, שהוא הרכוש, שפורט בכתבי האישום כרכוש שיבוקש חילוטו בסוף ההליך הפלילי (אם וככל שההליך הפלילי יסתיים בהרשעה). המדובר ברכוש בהיקף **כולל** – ביחס למשיבים כולם – של כ-52 מיליון ₪, מתוכם כ-20 מיליון ₪ במזומן והיתרה (ברישום) במקרקעין ובמכוניות.

התפיסה הזמנית בשלב החקירה

21. הרכוש, שתפיסתו הזמנית מתבקשת עתה, הוא רכוש שנתפס בתפיסה זמנית על-ידי המדינה בשלב החקירה:



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'
צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

22. ביום 15.12.2016 החליט בית משפט השלום בראשון-לציון (כב' השופט עמית מיכלס) להאריך את התפיסה הזמנית של נכסים הנוגעים להלל, לגינזבורג, לאקדמי ולרגב (ה"ת 32202-07-16). בהחלטתו קבע כב' השופט מיכלס כי העמדה המשפטית הנכונה בהקשר זה היא עמדתם של המשיבים, לפיה שווי העבירה – ממנו ייגזר היקף התפיסה – צריך להילמד מרווחי המשיבים ולא מהכנסות החברות-המשיבות בתקופה הרלוונטית (פסקה 10 להחלטה). מעשית, נעתר כב' השופט מיכלס לבקשת המדינה, וציווה על הארכת התפיסה, משדובר בהארכה לחודש בלבד ומשרווחי החברות, במובחן מהכנסותיהן, לא הוכחו בפניו.

23. ביום 23.2.2017 נדרש בית משפט השלום בראשון-לציון (כב' השופט עמית מיכלס) לבקשה נוספת להארכת תוקפה של התפיסה הנ"ל (ה"ת 32202-07-16). בקשה זו עסקה הן בהלל ובעל מניותיה (גינזבורג), הן באקדמי ובעל מניותיה (רגב) – בהמשך להחלטה הקודמת מיום 15.12.2016, ובנוסף בגשר ובמנכ"ל (קידר). כב' השופט מיכלס שב וקבע כי לא ניתן לקבל את עמדת המדינה, לפיה היקף הרכוש הניתן לחילוט צריך להיקבע לפי כלל הכנסות החברות, בהתעלם משאלת ההוצאות והרווחים. שכן "מתקשה אני להעלות על הדעת מצב בו יחולט למשיבים בסוף ההליך המשפטי רכוש בשווי היקף סך כל הכנסותיהם – ויש לזכור שמדובר בהכנסות בהיקף של מאות מיליוני ₪ – תוך התעלמות מוחלטת מהוצאותיהם ומהתשלומים ששולמו לכל אותם ספקים לאורך השנים, שאף הם בהיקף של מאות מיליוני ₪ (הטסת אלפי תלמידים לפולין, תשלומים לבתי מלון, לספקי מזון, הסעה, הדרכה, וכיו"ב)" (פסקה 8 להחלטה).

24. נוכח העובדה ש"סך הנכסים והכסף התפוסים נמצא בסביבת גובה הרווחים", הורה כב' השופט מיכלס על "שחרור חלק קטן מהכסף שנתפס, בהינתן שחלק הארי של הנכסים תפוס ברישום, עובדה שממילא מפחיתה את הפגיעה במשיבים" (פסקה 18 להחלטה. ההדגשות במקור).

25. בהתאם לכך, החליט כב' השופט מיכלס לשחרר להלל סך של 500,000 ₪; לגינזבורג (מנכ"ל) של הלל) סך של 500,000 ₪; לאקדמי סך של 300,000 ₪ ובנוסף לשחרר נכס מקרקעין מסוים; לרגב (מנכ"ל) של אקדמי) לא שוחרר דבר; לגשר שוחרר סך של 500,000 ₪; לקידר (מנכ"ל) של גשר) שוחרר סך של 500,000 ₪.

26. בכפוף לאמור לעיל, הורה כב' השופט מיכלס בהחלטתו מיום 23.2.2017 על הארכת התפיסה של שאר התפוסים.

27. הלל, גינזבורג, אקדמי ורגב עררו על החלטתו זו של כב' השופט מיכלס (ע"ח 52185-03-17, 52236-03-17). ביום 11.6.2017 דחה בית המשפט המחוזי מרכז (כב' השופט ארז יקואל) את הערר.

28. ביום 13.3.2017 ציווה בית משפט השלום בראשון-לציון (כב' השופט עמית מיכלס) על הארכת התפיסה של הנכסים של טורוביץ, מנהל מחלקת פולין באקדמי (ה"ת 32256-07-16). בהחלטה נוספת מיום 11.7.2017 שב והאריך כב' השופט מיכלס את תפיסתם של התפוסים הנוגעים להלל ובעל מניותיה (גינזבורג), אקדמי ובעל מניותיה (רגב), גשר ומנכ"ל (קידר). בהמשכם של דברים, ניתנו החלטות מוסכמות על-ידי בית משפט השלום בראשון-לציון (כב' השופט מיכלס), המאריכות ביחס למשיבים השונים את תוקף תפיסתם של התפוסים עד בסמוך למועד הגשת כתבי האישום והבקשות שבפניי.



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'
צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

29. כעת, עם הגשת כתבי האישום, התבקשה תפיסתו הזמנית של הרכוש הנ"ל עד לתום ההליכים.

טענות הצדדים

30. בדיון מיום 26.7.2018 הוברר כי אין מחלוקת בין הצדדים בשאלת קיומן של ראיות לכאורה בנוגע לעבירות לפי חוק ההגבלים העסקיים, והמשיבים 1-2 (גינזבורג, הלל) וכן המשיבים 6-8 (רגב, אקדמי-2013, אקדמי) אף לא חלקו על קיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. והכול, תוך שמירת טענות הצדדים בהליך גופו.

31. עוד הובהר בדיון האמור, וכן במסגרת חילופי כתבי טענות, כי המחלוקת העיקרית בין הצדדים הן בשאלות הבאות:

(א) **ראיות לכאורה ביחס לעבירה של קבלת דבר במרמה** – כאמור, המשיבים 1-2, 6-8 לא חלקו על קיומן של ראיות לכאורה גם ביחס לעבירה של קבלת דבר במרמה. לא כן המשיבים האחרים.

(ב) **היקף החילוט ומידתיותו** – נראה כי זו המחלוקת העיקרית בין הצדדים.

(ג) **טענות השכירים** – לשכירים (מנהלי מחלקות פולין: הרטמן, סער וטורוביץ) היו טענות ייחודיות להם, ובכלל זה הטענה בדבר תפקידם המשני בביצוע העבירות הנטענות, והטענה בדבר אפליה בינם לבין איילת יונגסטר, מנהלת מחלקת פולין בגשר, שכתב האישום בת.פ. 9625-07-18 הוגש גם נגדה, אך לא התבקשה תפיסה כלשהי של רכוש.

דיון והכרעה

32. לאחר העיון החלטתי לקבל, בעיקרם של דברים, את בקשת המדינה. והכול, בכפוף להערות להלן.

המסגרת המשפטית

א. חילוט רכוש ותפיסתו הזמנית – כללי

33. כאמור לעיל, עניין לנו בבקשות לתפיסה זמנית, עד תום ההליכים, של רכוש, שהמדינה הודיעה כי תבקש לחלוטו בסוף ההליך הפלילי, אם וככל שההליך הפלילי יסתיים בהרשעה.

34. תכליתה של התפיסה הזמנית היא "לשמר את מצבת נכסיו של הנאשם ולמנוע הברחתם, באופן שאם יורשע בסופו של הליך ויינתן צו חילוט, ניתן יהא לבצע הצו" (דברי כב' השופטת ארבל בבש"פ 6817/07 מ"י נ' סיטבון, פורסם בנבו (2007), בפסקה 36 להחלטה).

35. לעניין סמכות החילוט בסופו של הליך פלילי חשובים לצרכינו שני סעיפי חוק:

האחד, סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיתוף) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן – פקודת סדר הדין הפלילי).



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'

צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

השני, סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון.

36. סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי מעניק לבית המשפט, שהרשיע נאשם, סמכות לחלט רכוש "הקשור לעבירה". סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון מסמך את בית המשפט, שהרשיע נאשם, לחלט רכוש "בשווי העבירה".

37. לצד סמכויות החילוט הנ"ל – הקמות בסופו של הליך פלילי המסתיים בהרשעה, קיימות סמכויות לתפיסה זמנית של הרכוש, סמכויות שיכולות לקום כבר בראשיתו של ההליך הפלילי: כך, לצד סמכות החילוט הקבועה בסעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי, קיימת סמכות לתפיסה זמנית של רכוש, הקבועה בסעיף 32 לפקודה. באופן דומה, לצד סמכות החילוט הקבועה בסעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, קיימת סמכות לתפיסה זמנית של רכוש, הקבועה בסעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון. נפרט.

ב. חילוט רכוש הקשור לעבירה

38. סעיף 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי קובע:

"על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32... אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם".

39. זוהי הסמכות לחלט רכוש הקשור בעבירה בסופו של הליך פלילי, המסתיים בהרשעה.

40. סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי הוא הסעיף העוסק בתפיסה זמנית של רכוש הקשור בעבירה, והוא מורה – בסעיף-קטן (א) – לאמור:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

41. וראו גם סעיפים 34, 35 לפקודת סדר הדין הפלילי, בעניין הסמכויות הנתונות לבית המשפט להורות על הארכת התפיסה שתפס השוטר ולצוות מה ייעשה בנכס התפוס.

ג. חילוט בשווי העבירה

42. בנוסף לסמכות הנזכרת לחלט רכוש "הקשור בעבירה", הקבועה בפקודת סדר הדין הפלילי, קיימת בסעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון סמכות לחלט רכוש "בשווי העבירה". על סמכות אחרונה זו אמרה כב' השופטת ברון את הדברים הבאים:

"עסקינן בהוראת חילוט רחבה במיוחד... הסעיף מאפשר חילוט רכוש בשווי העבירה – בלא שנדרש להוכיח כי הרכוש שלגביו מבוקש החילוט קשור באופן ישיר לביצוע העבירה. לפיכך, ניתן לחלט רכוש כשר וחוקי לחלוטין, כל עוד הוא שווה ערך לרכוש שקשור לעבירה" (ע"פ 6532/17 מ"י נ' חסדי דוד, פורסם בנבו (2018), בפסקה 27 להחלטה).



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'

צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני : מספר תיק חיצוני

43. וזו הוראת סעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון, בחלקים הנוגעים לענייננו :

"(א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 3 או 4 [ולענייננו, מיוחסת למשיבים העבירה לפי סעיף 4], יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי נוסף על כל עונש יחולט רכוש מתוך רכושו של הנידון **בשווי של רכוש שהוא** –
(1) רכוש שנעברה בו העבירה, וכן רכוש ששימש לביצוע העבירה, שאיפשר את ביצועה או שיועד לכך ;
(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך " (ההדגשה הוספה).

44. יושם אל לב כי על מנת שתקום סמכות החילוט, הקבועה בסעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, נדרשת "עבירת מקור", שהיא מהעבירות המנויות בתוספת הראשונה (ראו סעיף 2(א) לחוק). מבחינת העבירות המיוחסות למשיבים : בתוספת הראשונה **לא** מופיעות עבירות לפי חוק ההגבלים העסקיים. אולם, מופיעה בתוספת הראשונה העבירה של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין (ראו פרט (11) בתוספת הראשונה). מכאן התמקדות הצדדים בטיעוניהם דווקא בעבירה זו.

45. כאמור, סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון מקנה לבית המשפט – **בסופו** של הליך פלילי, אם וככל שההליך מסתיים בהרשעה – את הסמכות לצוות על חילוטו של רכוש "**בשווי העבירה**". לצדה של הסמכות האמורה, עולה מסעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון סמכות לתפיסה **זמנית** של הרכוש. וכך היא לשונו של סעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון :

"על חילוט רכוש ועל רכוש שחולט לפי חוק זה... יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיפים 36 עד 36 לפקודת הסמים המסוכנים".

46. וחשובה היא הוראת סעיף 36(א) לפקודת הסמים המסוכנים, אשר קובעת, בחלקים הנוגעים לענייננו, לאמור :

"הוגש כתב אישום... רשאי בית המשפט... לתת צו זמני בדבר – מתן ערבויות מטעם הנאשם, או אדם אחר המחזיק ברכוש, צווי מניעה, צווי עיקול או הוראות בדבר צעדים אחרים שיבטיחו את האפשרות של מימוש החילוט, לרבות הוראות לאפטרופוס הכללי או לאדם אחר בדבר ניהול זמני של הרכוש...".

47. בענייננו, התבקשו צווים זמניים, שיורו על המשך התפיסה ברישום של נכסי המקרקעין ושל המכוניות, על המשך התפיסה של הערבות הבנקאית ובאשר לכספים התפוסים – התבקש צו להפקדתם בחשבון האפטרופוס הכללי, כך שהכספים ינוהלו בהתאם למדיניות ההשקעה הנהוגה באגף האפטרופוס הכללי. וזאת, עד לתום ההליך הפלילי.

48. המדינה ביקשה להתבסס הן על סמכות החילוט והתפיסה הזמנית הקבועות בסעיפים 21 ו-23 לחוק איסור הלבנת הון ביחס לרכוש "**בשווי העבירה**"; הן על סמכות החילוט והתפיסה הזמנית הקבועות בסעיפים 39, 32 ו-35 לפקודת סדר הדין הפלילי באשר לרכוש "**הקשור**" בעבירה".



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'

צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

הטיעונים בנוגע לרכוש "הקשור בעבירה" עסקו בחשבונות הבנק של החברות-המשיבות, אליהם הועברו הכספים שהתקבלו בנוגע למסעות לפולין, שכן הבקשה לתפיסה זמנית כללה בקשה לתפיסת המזומנים בחשבונות אלו.

49. והשאלה הנשאלת עתה היא האם יש מקום בענייננו ליתן את הצווים הזמניים המבוקשים.

הבחינה הלכאורית בשלב התפיסה הזמנית

50. על דרך הבחינה הנדרשת בשלב הבקשה לתפיסה זמנית עמד בית המשפט העליון מפי כב' הנשיאה חיות בע"פ 5140/13 מ"י נ' אוסקר, פורסם בנבו (2013) לאמור:

"בשלב הדיון במתן הסעד הזמני – בדומה לדיון בעניין מעצרו של נאשם עד תום הליכים – על בית המשפט לבחון את דיות הראיות במישור הלכאורי ולהשתכנע כי קיים 'פוטנציאל חילוט' במובן זה שהראיות לכאורה מקימות סיכוי סביר לכך שבתום ההליך הפלילי יורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו וכי בעקבות אותה הרשעה ניתן יהיה להורות על חילוט רכושו" (שם, בפסקה 9 להחלטה. ההדגשה הוספה).

51. עוד הבהירה שם כב' הנשיאה חיות כי דרך הבחינה של שאלת "פוטנציאל החילוט" בשלב הבקשה לתפיסה זמנית היא כדלקמן:

"בהינתן העובדה כי בסעד זמני עסקינן, אין בכוונתי לקבוע מסמרות בשאלה הפרשנית העומדת להכרעה בהליך העיקרי ולצורך הערעורים שבפניי די אם אומר כי גישת המדינה בסוגיה זו יש לה אחיזה בהוראות חוק איסור הלבנת הון. על כן ניתן לומר כי קיים סיכוי סביר לכך שהמשיבים יורשעו בסופו של יום בעבירות על חוק זה וכן לכך שבעקבות אותה הרשעה יחולט הרכוש שנתפס" (שם, בפסקה 13 להחלטה. ההדגשה הוספה).

52. וראו גם ע"פ 6145/15 פישר נ' מ"י, פורסם בנבו (2015).

53. המבחן הפסיקטי דלעיל מהווה איזון בין האינטרסים המתנגשים בסוגייתנו, המה: זכות הקניין וחזקת החפות העומדים לנאשם, ומנגד האינטרס הציבורי לאפשר חילוטו של רכוש בסופו של הליך פלילי (אם וככל שההליך הפלילי יסתיים בהרשעה). שיקול נוסף הכלול במניין השיקולים שהביאו למבחן הפסיקטי דלעיל הוא כי בשלב הבקשה לסעד זמני אין מקום "לקבוע מסמרות בשאלה הפרשנית העומדת להכרעה בהליך העיקרי". זאת, לבל יתהפכו היוצרות, וההליך הזמני יבוא במקומו של ההליך העיקרי.

54. ניישם את מבחן הפסיקה דלעיל בענייננו.

ראיות לכאורה ביחס לעבירה של קבלת דבר במרמה

55. כמפורט לעיל, היו בין המשיבים שטענו כי אין בענייננו ראיות לכאורה ביחס לעבירה של קבלת דבר במרמה. זאת, בעיקר מן הטעם שהמצגים בסוגיית התיאום בין המשיבים הוצגו כלפי בתי הספר ולא כלפי משרד החינוך.



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'
צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני : מספר תיק חיצוני

56. (למען שלמות התמונה יוער כי, כידוע, מן הבחינה המשפטית בית ספר אינו אישיות משפטית (וראו, למשל, החלטת כב' השופט סולברג בבש"א (י-ם) 211/08 **פרנקל נ' מדרשת הרטמן**, פורסם **בנבו** (2008)). אולם, משהצדדים לא העלו עניין זה, לא אדרש אליו).

57. דינה של טענה זו של המשיבים – לפיה אין ראיות לכאורה ביחס לעבירה של קבלת דבר במרמה – להידחות.

58. בטיעוני המדינה מיום 9.8.2018 נכללו, בין היתר, ההודעות הבאות :

(א) הודעתה של מנהלת החטיבה העליונה בבית-הספר על-שם מוטה גור במודיעין מיום 10.7.2016 (נספח 1 לטיעוני המדינה), אשר מסרה כי אילו הייתה יודעת על התיאום בין החברות הייתה "חד משמעית פוסלת את המכרז, את העבודה איתם ומעדכנת כל מי שיש מעליי. זה כולל את מנהלת בית הספר, מפקחת בית הספר, מנהלת פולין, ראש מנהל חינוך".

(ב) הודעתו של רכו המשלחות לפולין בבית הספר הניסויי מבואות נגב מיום 5.6.2017 (נספח 3 לטיעוני המדינה), אשר מסר, בדומה, כי לו היה יודע על התיאום בין החברות אזי "לא הייתי נוסע איתן", והיה מיידע "למנהל בית הספר, למשרד החינוך".

(ג) הודעתה של מי שפעלה בתחום המשלחות לפולין בבית הספר בליך ברמת-גן מיום 1.8.2016 (נספח 4 לטיעוני המדינה), לפיה לו הייתה יודעת על התיאומים הייתה מדווחת "לוועד ההורים, למשרד החינוך, לעירייה, לא הייתי נותנת לסוכנים האלה להתקרב לעבוד עם בית הספר".

59. בנוסף, הציגה המדינה ראיות לכאורה, מהן עלה כי אילו אנשי משרד החינוך היו יודעים על התיאומים בין החברות הם היו עושים מעשה :

(א) הודעת היועצת המשפטית דהיום למשרד החינוך מיום 2.3.2017 לפיה קיומו של הסדר תיאום מחירים וחלוקת שוק "הוא עילה לפסילת הזכייה... מכרז נועד לתחרות ואם יש הסדר כובל אין תחרות ומתבקש לבטל אבל את זה אפשר לעשות רק כשאתה יודע כזה דבר, ואם אתה לא יודע אתה לא יכול לעצור" (נספח 21 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018).

(ב) הודעת מנכ"לית משרד החינוך בשנים 2011-2013 מיום 14.5.2017, אשר מסרה כי אילו הייתה יודעת על תיאום המחירים "באותו הרגע הייתי מגישה תלונה לרשות ההגבלים... הייתי מזמנת גם את הייעוץ המשפטי למשרד הייתי בודקת אם הדבר מחייב גם הגשת תלונה למשטרה ודואגת שהדברים ייבדקו לאשורם... עוצרת. עוצרת. מבקשת לעצור במסגרת החוק את תהליך ההתקשרות איתם. זה שבירת כל הכללים שהם התחייבו עליהם במסגרת המכרז... הייתי פועלת מידית לעצירת המכרז. הם עבריינים. הייתי מזמנת מידית את הייעוץ המשפטי ומסתייעת בהם בהוצאת הנחייה להפסקת ההתקשרות מול הזכיינים" (נספח 18 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018).



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'

צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 (ג) הודעת ראש מנהלת פולין (עד 2012) במשרד החינוך מיום 17.4.2016, אשר במענה לשאלה
2 האם היה מאפשר לזכיינים להמשיך לפעול אילו היה יודע שהם מתאמים מחירים, השיב
3 "ממש לא", וכי "אני מניח שהייתי פונה למנהל שלי ומתייעץ איתו כיצד עליי לפעול. הייתי
4 מבקש אישור מהייעוץ המשפטי לעצור את המכרז. הייתי מעדכן את הייעוץ המשפטי, ומבקש
5 מהייעוץ המשפטי לבדוק כיצד צריך להתנהל ומה עושים עם זה" (נספח 6 לטיעוני המדינה
6 מיום 9.8.2018).

7
8 (ד) הודעת איילת יונגסטר, מנהלת מחלקת פולין בהגשר, אשר היא עצמה מסרה כי אילו הייתה
9 מתאמת מחירים אזי "אני מניחה שלא אוכל להיות זכיינית כי זכין חתום על זה שהוא לא
10 קרימינל" (הודעה מיום 16.6.2016, נספח 21 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018).

11
12 60. וראו גם הראיות שהציגה המדינה (ביחס להגשר), לפיהן מכוחו של מכרז 2010 נחתמו עם משרד
13 החינוך הארכות-הסכמים, הארכות שנחתמו **לאחר** שהחלו התיאומים בין החברות:

14
15 סדרת הסכמים מהתאריכים 2.3.2011, 29.7.2013, 2.1.2014, 14.1.2015 בין הגשר למשרד החינוך,
16 המאריכים את תוקפו של ההסכם המקורי (משנת 2010). לפי ההסכמים-המאריכים הואיל ופג
17 תוקפו של ההסכם בנושא המשלחות לפולין והואיל והצדדים מעוניינים להאריכו, אזי לאחר
18 שהוועדה המוסמכת במשרד החינוך אישרה את ההארכה, ההסכם מוארך תוך שניתנות תוספות
19 תקציביות המפורטות בהסכמים המאריכים (נספח 20 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018).

20
21 61. שילובם של כל אלו מוביל למסקנה כי קיימת בענייננו תשתית ראייתית **לכאורית**, כנדרש בשלב
22 זה של ההליך, ביחס לעבירה של קבלת דבר במרמה. מתשתית ראייתית לכאורית זו עולה כי
23 המשיבים הציגו מצגי שווא לבתי הספר, ומצגי שווא אלו היו אמורים למצוא דרכם למשרד
24 החינוך; לו היו הדברים מגיעים למשרד – היה המשרד לכאורה פועל, במסגרת הדין, לביטול
25 ההתקשרות עם המשיבים. משלא הגיעו הדברים לידיעת משרד החינוך – נחה דעתו של משרד
26 החינוך לגבי המשך זכיינותם של המשיבים לארגון וביצוע משלחות, על קבלת טובת ההנאה
27 הכרוכה בכך מבחינת המשיבים.

28
29 62. גם אם למשיבים טענות כאלו ואחרות ביחס לראיות הלכאוריות הנ"ל, כגון הטענה לפיה, בפועל,
30 גם כשהתגלה התיאום, לא בוטלה ההתקשרות עם החברות מטעמים כאלו ואחרים, אזי מקומן
31 של טענות אלו להתברר במשפט גופו, ואין בטענות אלו כדי לכרסם בתשתית הראייתית הנ"ל
32 בהתחשב בכך שאנו דנים עתה אך ורק בשאלת קיומן של ראיות **לכאורה**.

33
34 63. מטעמים אלו, כאמור, דין טענתם של המשיבים בסוגיית הראיות לכאורה – להידחות.

היקף החילוט ומידתיותו

35
36
37 64. ביחס להיקף החילוט ומידתיותו: מחלוקת מרכזית בין הצדדים היא האם יש לגזור את היקף
38 התפיסה המבוקשת מה**כנסות** החברות בתקופה הרלוונטית, כעמדת המדינה, או שמא **מרווחי**
39 החברות בתקופה האמורה, כעמדת המשיבים.



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'
צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

65. מחלוקת נוספת באשר להיקף החילוט נוגעת להכנסות מהמשלחות הממלכתיות. מחלוקת זו נוגעת להלל ולגשר (וכן למנכלייהן ושכיריהן). הלל וגשר הן, כאמור, החברות שזכו במכרז למשלחות הממלכתיות. לטענתן, יש לגזור את היקף התפיסה המבוקשת מרווחיהן מהמשלחות העצמאיות בלבד, ולא מרווחיהן מהמשלחות הממלכתיות. זאת, בעיקר מן הטעם שלא נטען בכתבי האישום לתיאום בין החברות ביחס למשלחות הממלכתיות, אלא אך ביחס למשלחות העצמאיות. המדינה, מנגד, סברה כי יש לכלול בגדר החישובים הן את ההכנסות מהמשלחות העצמאיות הן את ההכנסות מהמשלחות הממלכתיות, כשלעמדת המדינה, כאמור, החישוב הוא מהכנסות החברות ולא מרווחיהן.

66. המדינה סמכה טענותיה בהקשר זה, במידה רבה, על פסק-דינו של בית המשפט העליון בע"פ 4980/07 אלון כהן נ' מ"י, פורסם בנבו (2010), שם נדון עניינו של נאשם, סוחר מכוניות, שהורשע בכך שרכש מחברות במחיר נמוך כלי רכב, שצברו קילומטראז' נכבד, לאחר מכן זייף את מד האוץ והפחית את המרחק הרשום בו, ומכר את המכוניות כשהוא מציגן כאילו הן מבעלות פרטית ובעלות קילומטראז' נמוך. הנאשם שם ביקש כי ייקבע שיש לגזור את גובה החילוט בעניינו אך מרווחיו ממכירת כלי הרכב ולא כמלוא תקבוליו. טענה זו נדחתה על ידי בית המשפט העליון בזו הלשון:

"ניסיונו של המערער לאתר כאן ו'לחלץ' את המחיר שהיו רוכשי הרכבים נאותים לשלם אילו ידעו את האמת לאמיתה אודות הרכב המוצג להם – ולהפחיתו ממחיר המכירה בפועל, הוא עקר. כך אף ניסיונו של המערער לאתר את רכיב 'הרווח' במכירה, בניכוי הוצאותיו השונות. המערער הרי זייף, התחזה ורימה את אלה שנוכרו בכתב האישום באותן עבירות שהורשע בהן – כדי להוציא לפועל את תוכניתו העבריינית... פרשנות אחרת תחטא לתכליתו של חוק איסור הלבנת הון, תחייב את התביעה ואת בתי המשפט להידרש לחישובים ולהשערות סבוכים לגבי היקף הכנסותיו והוצאותיו של העבריין, אילו רק היה נוהג כאדם ישר, ותעקף את כוחו של החוק לשמש ככלי אפקטיבי למלחמה בהלבנת הון" (שם, בפסקה 35 לפסק-הדין).

67. מנגד, המשיבים סמכו יתדותיהם על הפסיקה העקבית של בית המשפט העליון, לפיה מטרתו של החילוט היא "להוציא את בלעו של גזלן מפיו". כדברי כב' השופטת ברון בעניין חסדי דוד לעיל:

"זה מכבר עמד בית משפט זה על כך שלאמצעי של חילוט תכלית קניינית: 'הוצאת בלעו של הגזלן מפיו' – היינו, רצון למנוע מן החוטא לצאת נשכר וליהנות מפירות העבירה שביצע" (שם, בפסקה 27 להחלטה).

68. וראו גם דברי כב' השופט הנדל בבש"פ 1359/17 מ"י נ' ברוך, פורסם בנבו (2017), בפסקה 9 להחלטה.

69. לפי עמדת המשיבים, מהפסיקה האמורה עולה כי אין להוציא מפיו של הגזלן את אשר לא בלע. על כן, לטענתם, יש לחשב את החילוט המבוקש מהרווחים של החברות, ולא מהכנסותיהן. וראו גם דברי כב' השופט עמית בע"פ 8312/17 ברהמי נ' מ"י, פורסם בנבו (2018):

"התכלית הקניינית, שעניינה הוצאת בלעו של הגזלן מפיו, אינה מתקיימת מקום בו לא זכה עובר העבירה בדבר עקב ביצוע העבירה" (שם, בפסקה 38 להחלטה).



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'
צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

70. מחלוקות אלו שבין הצדדים (הכנסות לעומת רווחים; משלחות עצמאיות בלבד לעומת משלחות עצמאיות וממלכתיות גם יחד) – אין צורך להכריע בהן, שכן, כפי שיפורט עתה, גם אם נפסע בתלם שביקשו המשיבים, דין בקשתה של המדינה יהיה להתקבל נוכח האחוז הנמוך מהכנסותיהם של המשיבים, שביקשה המדינה בפועל לתפוס.

יישום: הלל וגינזבורג

71. לטענת המדינה, הכנסותיה של הלל בתקופה הרלוונטית בעטיה של המרמה הנטענת בכתב האישום עומדות על הסך של 300,829,109 ₪. ביחס להלל ולגינזבורג (מנכ"ל ובעל מניותיה), התפיסה הזמנית המבוקשת היא של הרכוש הבא:

(א) מזומן – [REDACTED] בסך הכול 3.5 מיליון ₪.

(ב) נדל"ן (ברישום) – [REDACTED]

ובסך הכול נכסי מקרקעין בשווי כ-19.5 מיליון ₪.

בסך-הכול מבוקשת תפיסתו של רכוש בשווי של 23 מיליון ₪.

72. מטעוני המדינה עולה כי החשבון שתפיסתו מתבקשת בבקשה, ובו [REDACTED], הוא חשבון הבנק העסקי של הלל, החשבון שבו הופקדו הכספים של הנוסעים במשלחות לפולין (פסקאות 65-63 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018). מכספי הלל שולמו משכורות למנכ"ל גינזבורג, בסך של כ- [REDACTED] ₪ ברוטו לחודש, וכן למנהל מחלקת פולין, סער, בסך [REDACTED] ₪ ברוטו לחודש (פסקאות 66, 105 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018).

73. המדינה הוסיפה וטענה כי תפיסת הרכוש של הלל וגינזבורג (ושכירם) היא מידתית הן נוכח האחוז הנמוך של הרכוש שתפיסתו מבוקשת – 8% – מתוך היקף העבירה המיוחסת למשיבים אלו, הן נוכח העובדה שכאשר הפכה החקירה לגלויה נתפסו נכסים של הלל וגינזבורג [REDACTED] ובהמשך שוחררו להם נכסים בשווי של [REDACTED] (פסקאות 123, 135 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018).

74. מנגד, גינזבורג טען כי מאז שנת 2011 לא חילקה הלל דיבידנדים, ולכן – וכן נוכח שכרו החודשי הנמוך, לטענתו, מהמקובל – אין מקום לייחס לו כל קבלה של פירות אסורים של העבירה (פסקה 20 לטיעוני גינזבורג והלל מיום 25.7.2018).

75. כמו כן, הלל טענה את הטיעון הבא: יש להידרש אך ורק להכנסותיה מהמשלחות העצמאיות, ואלו מהווה [REDACTED] מכלל הכנסותיה של הלל מהמשלחות לפולין, שהם [REDACTED] הרווח הגולמי של הלל בגין משלחות אלו עומד על [REDACTED] ₪, ומסכום זה יש להפחית את עלות שכר העבודה של מחלקת פולין בסך של [REDACTED] ₪, עלויות סליקה לחברת האשראי בסך של כ- [REDACTED] ₪ ומס חברות בסך של [REDACTED] ₪. על כן, כך לטענת הלל, סך הרווח הנקי שלה בגין המשלחות הבית ספריות לפולין עומד על [REDACTED] ₪. וסכום זה בלבד הוא הסכום שניתן לתפוס בתפיסה זמנית (פסקאות 15-19 ונספח א לטיעוני גינזבורג והלל מיום 25.7.2018).



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'

צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

76. אלא שעיון בתחשיב המפורט שהגישה הלל (נספח C לטיעוני גינזבורג והלל מיום 21.8.2018) מעלה שהתמונה מורכבת יותר, וספק אם יש מקום להכרה – לעת הזו ומבלי לקבוע מסמרות – בכל ההוצאות, שביקשה הלל לנכות. כך, למשל, עולה מנספח C כי ההוצאות כוללות "העמסת שכר מחלקת פולין לפי יחס מחזורים" ו"שכר ישיר מחלקת פולין" (יצוין כי בתחשיב נספח א רכיב אחרון זה חושב ככולל אך חלק יחסי בסך של [REDACTED] אך עיון בנספח 6, שהעמידו גינזבורג והגשר לעיוני, מעלה את מורכבותה של התמונה). בנוסף, ומבלי לקבוע מסמרות, בשלב זה של ההליך אין בעיניי מקום לנכות את "עמלת כרטיסי אשראי", שלא הוברר אל נכון מה משמעותה, ולא את התשלומים לרשויות המס (כאשר יצוין כי מהתחשיב נספח C עולה כי הדברים כוללים אף רכיב, שלא הובהרה משמעותו, של "חיסכון במס שקוץ מהכנסות אחרות" בסך של למעלה [REDACTED]).

77. אמנם כן, לעניין ניכוי המס מסכום החילוט, הפנו הצדדים בטיעוניהם הן לע"פ 2592/06 גואטה נ' מ"י, פורסם בנבו (2006) הן לת"פ (מחוזי י-ם) 18291-12-12 מ"י נ' בלוא, פורסם בנבו (2018), שם התחשב בית המשפט בתשלומי המס בגדרו של החילוט. אולם עיון בפסקי-דין אלו מעלה כי בשני המקרים דובר בהחלטות חילוט שניתנו בסופו של ההליך הפלילי, כחלק משיקול הדעת הנתון לבית המשפט שהרשיע את הנאשם, לאחר שהתמונה המלאה, לחומרא ולקולא, ניצבת בפניו. ההחלטה הנדרשת כעת היא החלטה שונה, כאשר מצויים אנו בפתחו של המשפט הפלילי, משמהותם של הניכויים להם טוענים המשיבים לא הובהרה כלל ועיקר.

78. (במאמר מוסגר יוער כי המדינה עדכנה כי הגישה ערעור לבית המשפט העליון על גזר הדין בעניין בלוא הנ"ל, לרבות בסוגיית היקף החילוט, וכן הוגשה על ידה לבית המשפט העליון בקשה לעיכוב ביצוע של גזר הדין הנ"ל, והדברים עודם תלויים ועומדים – ע"פ 6434/18).

79. לפיכך, לא ניתן לקבל – כפי שביקשו המשיבים – אך את "השורה התחתונה" של התחשיבים שהגישו המשיבים.

80. בהתאם לשיקולים דלעיל, אני מורה על תפיסה זמנית, עד לתום ההליכים, של כל הרכוש שנכלל בבקשת המדינה ביחס להלל וגינזבורג. המדובר בסכום במזומן של 3.5 מיליון ₪ (מתוכם [REDACTED] מצויים בחשבונה העסקי של הלל, הוא החשבון בו הופקדו הכספים של הנוסעים במשלחות לפולין), סכום שהוא בוודאי סביר ומידתי נוכח העובדה שלפי תחשיביה של הלל עצמה רווחיה בתקופה הרלוונטית ביחס למשלחות העצמאיות עמדו על כ-8 מיליון ₪ (כאמור, אין מקום, לעמדותי, לשלל הניכויים שהלל ביקשה לבצע כבר עתה, ניכויים שמהותם וטעמיהם כלל לא התלבנו. והכול, מבלי לקבוע מסמרות ביחס להליך גופו. מה גם שאף לאחר ניכויים אלו רווחיה של הלל בתקופה הרלוונטית עומדים על כ-1.3 מיליון ₪).

81. בנוסף, המדובר בנכסי נדל"ן שתפוסים ברישום, ותפיסה זו – שאין בה כדי למנוע את השימוש בנכסים – היא מידתית, ויש בה כדי לשקלל באופן הראוי בין פוטנציאל החילוט של נכסיהם של הלל וגינזבורג, בהתאם לשיקולים שמנתי לעיל, ובה בעת כדי למזער את הפגיעה בזכות הקניין שלהם.



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'
צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

יישום: הגשר וקידר

82. לטענת המדינה, הכנסותיה של הגשר בתקופה הרלוונטית בעטייה של המרמה הנטענת בכתב האישום עומדות על הסך של \$ 51,473,889, שהם כ-185,306,000 ₪ (לפי שער של \$=3.6 ₪, שהוא השער בו עשתה המדינה שימוש בטיעוניה. ראו סעיף 13 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018). ביחס להגשר ולקידר (מנכ"ל ובעל מניותיה עד ליום 31.12.2012, שאז הועברו המניות לבעלות בת זוגו, [REDACTED]), התפיסה הזמנית המבוקשת היא של הרכוש הבא:

83. **מזומן** – 3.77 מיליון ₪ לערך בחשבון על-שם "קן תיירות בינלאומית בע"מ (קידר)"; כ-2.18 מיליון ₪ ועוד כ-5.97 מיליון ₪ לערך בשני חשבונות בנק, שהם ביחד כ-8.15 מיליון ₪ (הגשר), ובסך הכול כ-11.92 מיליון ₪.

84. מטיעוני המדינה עולה כי חשבונות הבנק העסקיים הנ"ל של הגשר הם החשבונות בהם התקבלו התקבולים של הנוסעים לפולין וכן מהם שולמו ההוצאות (פסקה 72 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018). בכלל זה, מכספי הגשר חולקו דיבידנדים בשנת 2015 בשווי מאות אלפי ₪, ושולמו משכורות לקידר [REDACTED], ולא יילת יונגסטר, מנהלת מחלקת פולין בגשר [REDACTED] (פסקה 73 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018).

85. עוד טענה המדינה כי תפיסת הרכוש של הגשר וקידר (ושכירם), כמבוקש על ידה, היא מידתית נוכח האחוז הנמוך של הרכוש שתפיסתו מבוקשת – 6% – מתוך היקף העבירה המיוחסת להם, ונוכח העובדה שכאשר הפכה החקירה לגלויה נתפסו נכסים של הגשר וקידר בשווי של כ-22 מיליון ₪, ובהמשך שוחררו להם נכסים בשווי של כ-10.45 מיליון ₪ (פסקאות 123, 135 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018).

86. מנגד, הגשר טענה כי הכנסותיה מהמשלחות הממלכתיות הן חלק הארי של הכנסותיה, ומהכנסות אלו יש להתעלם לצורך חישוב גובה החילוט והתפיסה הזמנית (סעיף 25 לתגובת המשיבים 4 ו-5 מיום 16.8.2018). הגשר צירפה לטיעוניה תחשיב רווח מאושר על-ידי רואה חשבון (נספח ג לתגובת המשיבים 4 ו-5 מיום 16.8.2018), [REDACTED]

שהגשר הוסיפה וטענה כי מהסך האמור יש להפחית הוצאות שונות, [REDACTED]

87. עם זאת, עיון בתחשיב הרווח של הגשר (נספח ג לתגובה הנ"ל) מעלה כי ספק אם ניתן להכיר – בשלב זה של ההליך, ומבלי לקבוע מסמרות ביחס להליך גופו – בכל ההוצאות שהזכירה הגשר. כך, בין ההוצאות בהן ביקשה הגשר להכיר מצויים הרכיבים הבאים: "עלות המכירות נוספת", "הוצ' מימון מיוחסות", "הוצאות שכר", "הוצ' הנהלה וכלליות", ותשלום מס. לא הובהר מה טיבם של רכיבים אלו, מדוע הם אינם חלק מ"בלעו של הגזלן", ומדוע מוצדק להכיר ברכיבים אלו כבר עתה, בטרם התבררה התמונה העובדתית לאשורה במסגרת ההליך גופו, כאשר לא ברורים כלל מהותם וטבעם של הרכיבים האמורים.

88. משמעות הדברים היא שלא ניתן לקבל כפשוטם את תחשיביה של הגשר, ולגזור מהם בהכרח את המסקנה לה טענה, שכן הקושי בתחשיבים עולה מתוך התחשיבים עצמם.



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'
צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

89. בהתאם לשיקולים דלעיל, אני מורה על תפיסה זמנית, עד לתום ההליכים, של כל הרכוש שנכלל בבקשת המדינה ביחס להגשר וקידר. המדובר בסכום במזומן של 11.92 מיליון ₪. זאת, בשעה שלפי תחשיביה של הגשר עצמה רווחיה בתקופה הרלוונטית עמדו על למעלה [REDACTED] (כאמור, אין מקום, לעמדתו, בשלב זה של ההליך ומבלי שיהיה בכך כדי לקבוע מסמרות ביחס להליך גופו, לשלל הניכויים שהגשר ביקשה לבצע כבר עתה, ניכויים אשר מהותם וטעמיהם כלל לא התלבנו).

90. עם זאת, מטעמים של מידתיות התפיסה ונוכח העובדה שהגשר וקידר הם היחידים מבין החברות-המשיבות ומנכל"יהן שהנכסים שהמדינה מבקשת לתופסם הם, כולם, כספים במזומן, בשעה שתפיסה ברישום היא מידתית יותר, והיא אינה פוגעת באפשרות השימוש בנכס, אזי הגשר וקידר יוכלו, אם ירצו בכך, להציע חלופות נדל"ן (או חלופות מתאימות אחרות) ביחס לחלק מהמזומנים התפוסים, והדברים ייבחנו בנפרד.

יישום: אקדמי, אקדמי-2013 ורגב

91. לטענת המדינה, הכנסותיהן של אקדמי ואקדמי-2013 בתקופה הרלוונטית בעטייה של המרמה הנטענת בכתב האישום עומדות על הסך של 196,722,045 ₪. ביחס לאקדמי, אקדמי-2013 ורגב (מנכל"ל החברות ובעל 100% ממניות אקדמי וכן זכאי לשכר ולהטבות על-פי תוצאות עסקיות באקדמי-2013 מאז היווסדה), התפיסה הזמנית המבוקשת על-ידי המדינה היא של הרכוש הבא:

(א) מזומן – [REDACTED] ובסך-הכול 1.6 מיליון ₪.

(ב) נדל"ן (ברישום) – [REDACTED]

[REDACTED] ובסך-הכול נכסי נדל"ן בשווי מוערך כולל של 11.27 מיליון ₪.

(ג) מכוניות (ברישום) – [REDACTED] בשווי מוערך כולל של 560,000 ₪.

בסך-הכול מבוקשת תפיסתו של רכוש בשווי של 13.43 מיליון ₪.

92. מטיעוני המדינה עולה כי חשבון הבנק של אקדמי ואקדמי-2013, שתפיסתו הזמנית מתבקשת, הוא החשבון בו התקבלו התקבולים ושולמו ההוצאות הנוגעות למשלחות לפולין (פסקה 77 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018). מכספים אלו שולמו תשלומים לרגב, ובכלל זה [REDACTED] ₪ דמי ניהול חודשיים, [REDACTED] ₪ לחודש עבור שימוש החברה בנכס שבבעלותו של רגב ובנוספים לפי תוצאות עסקיות בסך של כ- [REDACTED] ₪ בשנה בין השנים 2013-2016 (פסקה 80 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018). עוד שולמו מכספי החברה תשלומים לטורוביץ, מנהל מחלקת פולין באקדמי, בסך של [REDACTED] ₪ ברוטו לחודש, בתוספת בונוסים, כשבשנת 2015 הבונוס השנתי של טורוביץ היה [REDACTED] ₪ ברוטו (פסקה 109 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018).

93. המדינה הוסיפה וטענה כי תפיסת הרכוש המבוקשת של אקדמי, אקדמי-2013 ורגב (ושכירם) היא תפיסה מידתית נוכח האחוז הנמוך של הרכוש שתפיסתו מבוקשת – 7% – מתוך היקף העבירה המיוחסת להם, ונוכח העובדה שכאשר הפכה החקירה לגלויה נתפסו נכסים של אקדמי, אקדמי-2013 ורגב בשווי של כ- [REDACTED] ₪, ובהמשך שוחררו להם נכסים בשווי של כ- 1.5 מיליון ₪ (פסקאות 123, 135 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018).



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'

צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

94. מנגד, אקדמי, אקדמי-2013 ורגב טענו כי הרכוש שהמדינה מבקשת לתפוס מוערך על ידה בחסר, ושווי האמתי של הרכוש הוא [REDACTED]. טיעוניהם בהקשר זה התמקדו בעיקר בשווי הזכויות בדירת מגורים [REDACTED] (פסקאות 29-30 לעמדת המשיבים 8-6 מיום 16.8.2018).

95. עוד טענו אקדמי, אקדמי-2013 ורגב כי פוטנציאל חילוט קיים רק ביחס לרווחיהם בתקופה הרלוונטית. לטענתם, מחוות דעת רואה-חשבון שצורפה, עולה כי רווחיהם של אקדמי ואקדמי-2013 בשנים הרלוונטיות עמדו על [REDACTED], לאחר ניכוי מס.

96. עם זאת, עיון בתחשיב הרווח של אקדמי ואקדמי-2013 (נספח ג לעמדת המשיבים 8-6 מיום 16.8.2018) מעלה כי הרווח הגולמי של אקדמי ואקדמי-2013 בתקופה הרלוונטית עמד על [REDACTED]. ממנו הופחתו "הוצאות תקורה מחושב לפי [REDACTED] מהמחזור" בסך של [REDACTED] וכן "מס מחושב בשיעור של 25%" בסך של [REDACTED]. בעיניי, מבלי לקבוע מסמרות, אין מקום, בשלב זה של ההליך, בטרם התבררה והתלבנה המסכת לאשורה, להפחית את הוצאות התקורה או את תשלום המס. לעת הזו, לא הוברר מדוע אין המדובר בהוצאות שהם חלק מ"בלעו של הגזלן".

97. משמעות הדברים היא שלא ניתן לקבל כפשוטם את תחשיביהם של אקדמי ואקדמי-2013, ולגזור מהם בהכרח את המסקנה שהתבקשה על ידם, שכן הקושי בתחשיבים עולה מתוך התחשיבים עצמם.

98. בהתאם לשיקולים דלעיל, אני מורה על תפיסה זמנית, עד לתום ההליכים, של כל הרכוש שנכלל בבקשת המדינה ביחס לאקדמי, אקדמי-2013 ורגב. המדובר בסכום במזומן בסך של 1.6 מיליון ש"ח, שהוא בוודאי סביר ומידתי נוכח העובדה שלפי התחשיב של אקדמי ואקדמי-2013 עצמן רווחיהן נטו, לאחר ניכוי מס, בתקופה הרלוונטית עמדו על [REDACTED] ורווחיהן לפני הניכויים השונים להן טענו עמדו על [REDACTED] (כאמור, אין מקום, לעמדתי, בשלב זה של ההליך, ומבלי לקבוע מסמרות ביחס להליך גופו, לשלל הניכויים שביקשו לבצע כבר עתה, ניכויים אשר מהותם וטעמם כלל לא התלבנו).

99. בנוסף, המדובר בנכסי נדל"ן ומכונות שתפוסים ברישום, ותפיסה זו – שאין בה כדי למנוע את השימוש בנכסים – היא מידתית, ויש בה כדי לשקלל באופן הראוי בין פוטנציאל החילוט של נכסיהם של אקדמי, אקדמי-2013 ורגב, בהתאם לשיקולים שמניתי לעיל, ובה בעת כדי למזער את הפגיעה בזכות הקניין שלהם.

100. לבסוף אעיר כי אקדמי טענה בשולי טיעוניה שנכסיה תפוסים ללא החלטת תפיסה רשמית, בשל כך שהחלטות ההארכה המוסכמות בשלב החקירה ניתנו אך ביחס לרגב ולאקדמי-2013. אולם, לאחר הדיון בהליך הנוכחי ונוכח הקביעה בדבר ההצדקה לתפיסה הזמנית טענה זו הפכה לטענה תיאורטית, ולכן לא ראיתי להידרש לה. והשוו בג"ץ 2393/91 פרידנברג נ' שופטת השלום, פ"ד מה(4) 490 (1991).



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'
צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני : מספר תיק חיצוני

יישום: טרמינל

101. לטענת המדינה, הכנסותיה של טרמינל בתקופה הרלוונטית בעטייה של המרמה הנטענת בכתב האישום עומדות על הסך של \$ 19,464,854 שהם כ- 70,073,474 ₪ (לפי שער של \$=3.6 ₪, שהוא השער בו עשתה המדינה שימוש בטיעוניה). ביחס לטרמינל, התפיסה הזמנית המבוקשת על-ידי המדינה היא של הרכוש הבא :

(א) ערבות בנקאית – בסך 1 מיליון ₪.

102. מטיעוני המדינה עולה כי מכספי טרמינל שולמו תשלומים להרטמן, מנהל מחלקת פולין, בסך של כ- [REDACTED] ₪ לחודש, וכן בונוס שנתי בגובה [REDACTED] מהרווח בתחום מחלקת פולין בניכוי ההוצאות (פסקה 90 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018).

103. המדינה הוסיפה וטענה כי תפיסת הרכוש המבוקשת מטרמינל (ומשכירה) היא תפיסה מידתית נוכח האחוז הנמוך של הרכוש שתפיסתו מבוקשת – 3% – מתוך היקף העבירה המיוחסת, ונוכח העובדה שכאשר הפכה החקירה לגלויה נתפסו נכסים של טרמינל בשווי של [REDACTED] [REDACTED], ובהמשך שוחררו להם נכסים בשווי של [REDACTED] (פסקאות 123, 135 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018).

104. מנגד, טרמינל טענה כי מצבה מתייחד בכך שהרכוש שתפיסתו מתבקשת ביחס אליה הוא ערבות בנקאית, על העלויות הכרוכות בערבות מתמשכת זו, ובכך שהעבירות המיוחסות לה נובעות אך ורק מפעילותו של הרטמן, שאינו עובד בחברה מזה מספר שנים, ביחס לתחום פעילות שאינו מתקיים בחברה מזה מספר שנים שכן נמכר כבר בשנת 2015 לחברת BTC (פסקה 3 לטיעוני טרמינל מיום 17.8.2018).

105. דין טענה זו של טרמינל להידחות. העובדה שהרטמן אינו עובד עוד בחברה ושתחום הפעילות אינו מתקיים עוד בחברה, אינה נימוק שיש בו כדי להוביל לכלל מסקנה לפיה אין ביחס לטרמינל "פוטנציאל חילוט".

106. אשר לעלויות הכרוכות בערבות הבנקאית, טרמינל לא הבהירה האם היא מעדיפה להפקיד מזומן (או חלופת תפיסה שקולה אחרת) חלף הערבות הבנקאית, ואם תעשה כן – ניתן יהיה לשקול הדברים בנפרד.

107. עוד טענה טרמינל כי ביחס אליה אין ראיות בנוגע למרמה ולהיקפה ולא ביחס לעבירה של עשיית פעולה ברכוש אסור. אך העיון בנספח ח לבקשת המדינה וכן בנספחים 35-37 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018 מעלה כי לא כך הוא, וקיימות ראיות לכאורה ביחס לטרמינל בנוגע לעבירות אלו ובנוגע להיקף המרמה. נספח ח כולל תדפיסים של ההכנסות של טרמינל מהמשלחות לפולין בשנים 2010-2015 לפי הקבוצות שיצאו (כגון: אולפנת קריית ארבע, תלמה ילון, ועוד), כשלצד כל קבוצה מצוין התקבול שקיבלה טרמינל בגינו. נתונים אלו מתיישבים לכאורה עם טיעוני המדינה. נספחים 35-37 הם הודעת תמי סעד (עובדת טרמינל) מיום 14.11.2016, הודעת משה הרטמן (מנהל מחלקת פולין בטרמינל) מיום 18.1.2016 והודעת משה הרטמן מיום



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'

צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

19.1.2016 (נספחים 35-37 לטיעונים). אף בהודעות אלו יש כדי לתמוך לכאורה בטיעוני המדינה דלעיל.

108. בנסיבות אלו, ובשל כך שלא הייתה מחלוקת בין הצדדים בדבר קיומן של ראיות לכאורה לעבירות ההגבלים העסקיים, ולאחר שקבעתי כמפורט לעיל כי קיימות בענייננו ראיות לכאורה לעבירה של קבלת דבר במרמה, אני קובעת כי הראיות דלעיל מקימות אף ביחס לטרמינל ראיות לכאורה לקיומה של העבירה של קבלת דבר במרמה וכן ביחס לעבירה של עשיית פעולה ברכוש אסור.

109. ולעניין היקף המרמה: על דרך האומדנא, נוכח העובדה שהתפיסה הזמנית המבוקשת של נכסי טרמינל והרטמן עומדת על 3% מגובה ההכנסות, ניתן לומר כי סך זה משקף את פוטנציאל החילוט של נכסי המשיבים הללו.

110. בהתאם לשיקולים דלעיל, ובכפוף להערה בסעיף 105 לעיל, אני מורה ביחס לטרמינל על התפיסה הזמנית של הערבות הבנקאית בסך 1 מיליון ₪ עד לתום ההליכים.

השכירים

111. כמתואר לעיל, כתבי האישום בפרשה הנוכחית הוגשו נגד ארבעה שכירים: הרטמן, סער, יונגסטר וטורוביץ, מנהלי מחלקת פולין בטרמינל, הלל, הגשר ואקדמי (בהתאמה). המדינה הבחינה בין השכירים השונים, כאשר להרטמן יוחסה העבירה השלמה של איסור עשיית פעולה ברכוש אסור (ת.פ. 9668-07-18), ולעומתו, סער, יונגסטר וטורוביץ הואשמו בעבירה של סיוע לעבירה של איסור עשיית פעולה ברכוש אסור (ת.פ. 9668-07-18).

112. בנוסף לטענות שהעלו המשיבים האחרים, טענות אליהן התייחסתי לעיל, לשכירים היו טענות ייחודיות להם, ובכלל זה הטענה בדבר תפקידם המשני בביצוע העבירות הנטענות (בפרט, בעבירה של עשיית פעולה ברכוש אסור), והטענה בדבר אפליה בינם לבין איילת יונגסטר, מנהלת מחלקת פולין בגשר, שכתב האישום בת.פ. 9625-07-18 הוגש גם נגדה, אך לא התבקשה תפיסה כלשהי של רכוש.

113. לעמדתני, גם ביחס לשכירים קיים פוטנציאל חילוט, שכן נראית לי לכאורה טענת המדינה לפיה השכירים היו "האורגנים באמצעותם התאגידים ביצעו את העבירות" (פסקה 92 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018), כאשר המדינה מציינת את משכורתו של הרטמן בתקופה הרלוונטית (ש נטו), ואת הבונוס השנתי שקיבל בגובה [REDACTED] מרווחי מחלקת פולין בניכוי ההוצאות (פסקה 113 לטיעוני המדינה); את משכורתו של סער בתקופה הרלוונטית (ש לחודש, פסקה 105 לטיעוני המדינה); ואת משכורתו של טורוביץ בתקופה הרלוונטית (ש לחודש), לרבות בונוסים שטורוביץ קיבל (פסקה 109 לטיעוני המדינה).

114. אולם, חלקם המשני היחסי של השכירים בביצוע העבירות (בפרט השכירים המואשמים בסיוע בלבד), וכן טענת האפליה העומדת להם, לכאורה, כפי שאעמוד על כך להלן, מובילים למסקנה כי חרף פוטנציאל החילוט האמור, אזי ביחס לשכירים הנכון הוא כי, ככל שהשכירים יעדיפו זאת, התפיסה הזמנית של נכסיהם תהיה ברישום בלבד.



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'

צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

115. הסבר המדינה לטענת האפליה פורט בפרוטוקול הדיון מיום 4.9.2018 לאמור:

1
2
3 'לגבי האכיפה הבררנית, הגב' יונגסטר היא בתו של המשיב 4 [קידר], מנהלת מחלקת [פולין]
4 במשיבה 5 [גשר], הבעלים שלה היא אמה והמנכ"ל הוא אביה. במסגרת התפיסות, נתפסו אצלה
5 [REDACTED] ובמסגרת ההחלטה עם המשיב 4 ו-5 החלטנו לשחרר דווקא את התפוסים שאצלו "
6 (עמ' 11 לפרוטוקול).
7

8 116. בהודעה מיום 6.9.2018 הציגה המדינה רשימה מיום 18.2.2016 בדבר הנכסים שנתפסו על ידי
9 רשויות החקירה במסגרת חקירת הפרשה. ברשימה זו מופיע פירוט הרכוש שנתפס, ואשר שייך
10 לאיילת יונגסטר. רכוש זה כולל חשבון בנק ובו יתרה בסך [REDACTED] עוד הציגה המדינה הסכמה
11 מספטמבר 2016 בין המדינה לבין חברת הגשר, קידר ואיילת יונגסטר, לפיה ישוחררו מספר נכסים
12 תפוסים של הגשר, קידר ויונגסטר, ותוארך תפיסתם של מספר נכסים של הגשר ושל קידר. בין
13 הנכסים שהוסכם כי ישוחררו נכלל חשבון הבנק של איילת יונגסטר, שבו היו, כאמור, כ- [REDACTED]
14 [REDACTED]
15

16 117. מבחינה מעשית, משמעות הדברים היא כי הגם שאין לכאורה מקום להבחין בין איילת
17 יונגסטר לשכירים האחרים – בוודאי לא השכירים שהואשמו בסיוע (סער, טורוביץ), והמדינה אף
18 לא טענה שיש מקום להבחנה בעניין, אזי בפועל נוצרה לכאורה אפליה מסוימת בין השכירים, שכן
19 לא התבקשה תפיסה זמנית של רכוש כלשהו של איילת יונגסטר, אך התבקשה תפיסה זמנית
20 בהיקפים לא מבוטלים של נכסים של סער וטורוביץ, וכן של הרטמן. לאפליה מסוימת זו ראוי
21 ליתן משקל.
22

23 118. הנכסים שהמדינה ביקשה לתופסם בתפיסה זמנית ביחס לשכירים הם הנכסים הבאים:

- 24
25 (א) **הרטמן** (מנהל מחלקת פולין **בטרמינל**) – זכויות בנכס נדל"ן (ברישום) בשווי של כ-1 מיליון
26 ₪ (בניכוי זכויות קודמות).
27 (ב) **סער** (מנהל מחלקת פולין **בהלל**) – חשבון בנק בסך 1 מיליון ₪.
28 (ג) **טורוביץ** (מנהל מחלקת פולין **באקדמי**) – מזומן בסך 33,600 ₪ (חלף עיקול שהוטל על רכב);
29 ותיק ניירות ערך בסך 1 מיליון ₪ המנוהל על ידי יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי.
30

31 119. בהתאם לשיקולים דלעיל, אני מורה ביחס לשכירים כי נכסיו הנ"ל של הרטמן ימשיכו להיות
32 תפוסים ברישום, וכי סער וטורוביץ יוכלו להציע חלופת תפיסה מתאימה בנדל"ן (ברישום), או
33 חלופת תפיסה מתאימה אחרת. יצוין כי בדיון מיום 4.9.2018 הודיע טורוביץ על הסכמתו לחלופת
34 תפיסה באמצעות רישום על נדל"ן שהציע. המדינה תוכל, אם תרצה בכך, להביע עמדתה ביחס
35 לחלופה שהציע טורוביץ עד ליום 10.10.2018. עד להחלטה אחרת, מוארכת תפיסת הנכסים
36 שביקשה המדינה ביחס לסער ולטורוביץ.
37
38

הטוענים לזכות

39 120. לסיום, נידרש לטיעוניהם של הטוענים לזכות. מספר טוענים העלו בתיק הנוכחי טענות
40 לזכויות בנכסים שהמדינה ביקשה לתפוס בתפיסה זמנית. במהלך הדיון חלקם ביקשו שלא
41 להידרש לטיעוניהם, בעיקר נוכח הסדרים והסכמות למיניהם אליהם הגיעו עם המדינה: באשר



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'
צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני : מספר תיק חיצוני

1 **לנכסיהם של הלל וגינזבורג**, ראו ההודעה מיום 31.7.2018 של הטוענים לזכות זיוה גינזבורג
2 ויצחק צפתמן (רעייתו וגיסו של גינזבורג, בהתאמה), וכן ההתייחסות לעמדת היורשים הצפויים
3 של עיזבון המנוחה אילה גינזבורג ז"ל; באשר ל**נכסיו של הרטמן**, ראו טיעוני המדינה מיום
4 9.8.2018 בדבר ההסדר הדיוני אליו הגיעו עם הטוענים לזכות בנק כרמל-איגוד למשכנתאות
5 והשקעות בע"מ ובנק איגוד לישראל בע"מ.

6
7 121. נותרו לדיון טענותיהם של קן תיירות בינלאומית ו **קידר**, הטוענות לזכות בנכסיהם של
8 **הגשר וקידר** (טיעון מיום 7.8.2018); של יפה רגב, הטוענת לזכות בנכסיו של **שמעון רגב** (טיעון
9 מיום 1.8.2018); ושל עדנה טורוביץ, הטוענת לזכות בנכסיו של **אהרן טורוביץ** (טיעון מיום
10 2.8.2018). נדון בטענות אלו להלן.

טענות קן תיירות ו **קידר**

11
12
13 122. כמפורט לעיל, הנכסים של הגשר, שהמדינה מבקשת את תפיסתם הזמנית, כוללים סך של
14 3.77 מיליון ₪ לערך בחשבון על שם קן תיירות בע"מ וכן 8.15 מיליון ₪ בשני חשבונות בנק על שם
15 הגשר. חברת קן תיירות, שהיא בבעלותה של גבי **קידר**, לא חלקה על כך ש"נכון להיום
16 ולתקופה הרלוונטית לכתב האישום, בשליטתו ובניהולו של נחמן קידר" (הפתיח לטיעון מיום
17 7.8.2018), ומכאן שיש להידרש בעיקר לטענותיה של גבי **קידר** ביחס לזכויות בנכסיו של
18 נחמן קידר. טענות אלו התבססו על זכותה כרעייתו של נחמן קידר, למחצית הרכוש שנתפס.

19
20 123. המדינה התנגדה לטיעונים אלו. המדינה הצביעה על הדברים הבאים שמסרה גבי קידר
21 בחקירתה מיום 20.1.2016 (נספח 43 לטיעוני המדינה):

22
23 "ש. את בעלת חברה כלשהי?

24 ת. לא, מה פתאום".

25 "ת. הוא רשם את זה על עצמי, כנראה.

26 ש. מי זה הוא?

27 ת. נחמן, בעלי.

28 ש. מתי הוא רשם את החברה על שמך?

29 ת. אני לא יודעת".

30 "ש. את נמצאת בישיבות של החברה?

31 ת. לא, בחיים לא ישבתי.

32 ש. האם נתת הוראות לאנשים בהתנהלות החברה?

33 ת. לא, אין לי מושג בהתנהלות של החברה".

34
35 124. עוד ציינה המדינה כי מחשבונות הבנק של החברות הגשר וקן תיירות כבר שוחררו בשלבים
36 הקודמים של ההליך סכומים בסך של כ-7.4 מיליון ₪, ובנוסף שוחררו נכסים בסך של למעלה מ-
37 3 מיליון ₪ (פסקה 180 לטיעוני המדינה).

38
39 125. מהראיות שהציגה המדינה, ובכלל זה דבריה של גבי קידר עצמה בחקירתה, עולה כי הנכסים
40 שתפיסתם הזמנית מתבקשת עתה הם לכאורה נכסים עסקיים מובהקים של נחמן קידר,
41 ומתקיימת לגביהם ההגדרה האמורה בסעיף 21(ב) לחוק איסור הלבנת הון, ממנה עולה כי רכוש
42 שניתן לחלטו בסוף ההליך הוא "כל רכוש שנמצא בחזקתו, **בשליטתו** או בחשבונות" של הנדון



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'

צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

(ההדגשה הוספה). נוכח העובדה שהעברת המניות בחברות אל גב' קידר נעשתה **ללא תמורה**, הרי בהיבט זה יש לדחות את טענותיה בשל הקביעה בסעיף 36(א) לפקודת הסמים המסוכנים, לפיה תנאי לקבלת טיעוניו של טוען לזכות הוא כי הוכיח ש"הרכוש שימש בעבירה ללא ידיעתו או שלא בהסכמתו, או שרכש את זכותו ברכוש **בתמורה** ובתום לב ובלי שיכול היה לדעת כי הוא שימש או הושג בעבירה" (ההדגשה הוספה). וראו גם סעיף 21(ג) לחוק איסור הלבנת הון, הקובע כי במקרים מתאימים ניתן לצוות על חילוט מתוך רכושו של אדם אחר, במקרה בו הנדון העביר את הרכוש לאותו אדם אחר **ללא תמורה**. ובאשר להיבטים הנובעים מחזקת השיתוף בין בני הזוג כבסיס לטיעוניה של גב' קידר: בנוסף לאמור לעיל, מכיוון שנכסיה הנטענים של גב' קידר הם בעלות **במניות** הגשר, בשעה שהגשר היא עצמה נאשמת בהליך הנוכחי, ומכיוון שממילא שוחררו כבר נכסים בשווי של למעלה מ-10 מיליון ₪ לקידר והגשר (ובכלל זה לגב' קידר), הרי המסקנה המתבקשת היא שדין טענותיה של גב' קידר – להידחות.

126. למותר לציין כי מסקנה זו היא לכאורית בלבד, ועניינה אך ורק הליך התפיסה הזמנית. אם וככל שיעלה הצורך בחילוט איזה מהסכומים הנ"ל בהליך גופו, אזי כל טענות הצדדים בעניין זה שמורות להם, והם יוכלו לשוב ולהעלותם בבוא העת (אם וככל שיידרש).

טענות יפה רגב

כמפורט לעיל, הנכסים של שמעון רגב, שהמדינה מבקשת את תפיסתם הזמנית, כוללים, בין היתר, 5 נכסי מקרקעין. גב' יפה רגב טענה (לצורך ההליך הנוכחי) לזכויות בשניים מנכסי המקרקעין הללו: הזכויות במקרקעין הרשומים [REDACTED] והזכויות במקרקעין הרשומים [REDACTED]

128. יפה רגב צירפה לטיעוניה מיום 1.8.2018 תצהיר, [REDACTED]

129. מנגד, המדינה טענה כי בני הזוג רגב נישאו בשנת 1976, ולכן חל עליהם חוק יחסי ממון, התשל"ג-1973, ולפיו מועד איזון המשאבים עדיין לא הגיע. מה גם שלפי חוק יחסי ממון צריך לאסוף את כל הרכוש של בני הזוג, לכמת את שווי ולחלק את שווי הזכויות, ואין לגב' רגב זכות לחצי מכל נכס נדל"ן באופן ספציפי (סעיפים 187-188 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018). המדינה אף ציינה כי מרשימת הנכסים התפוסים עולה שקיימים גם נכסים שנרשמו על שם גב' יפה רגב בלבד, וקיים נכס אשר רשום על שם שניהם (פסקה 186 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018).

130. דין טיעוניה של גב' רגב – להידחות. המקרקעין רשומים לעת הזו על-שם שמעון רגב בלבד. זכויותיה של גב' רגב במקרקעין הן לכאורה, ומבלי לקבוע מסמרות, זכויות אובליגטוריות. מכל מקום, בשל העובדה שמדובר בתפיסה ברישום בלבד, ואין כרגע כוונה לממש את המקרקעין, הרי



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'

צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

אם וככל שבסופו של ההליך הפלילי יעלה בכל זאת הצורך לממש את המקרקעין, אזי תוכל גב' רגב להעלות טענותיה בעניין זה בהמשך, טרם המימוש, וכל טענות הצדדים בעניין זה שמורות להם.

טענות עדנה טורוביץ

131. הנכסים של אהרון טורוביץ שהמדינה מבקשת לתפוס בתפיסה זמנית כוללים, בין היתר, תיק ניירות ערך בסך 1 מיליון ₪ בחשבון על-שם אהרון ועדנה טורוביץ, המנוהל על ידי יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי. עדנה טורוביץ טענה לזכויות בתיק האמור (ראו טיעונים מיום 2.8.2018).

132. גב' טורוביץ טענה כי היא נשואה לאהרון טורוביץ מזה 41 שנים, וכי ברשותם חשבון בנק משותף אחד בבנק הפועלים, במסגרתו חשבון ניירות ערך הרשום על שם שניהם. לטענתה, בחשבון זה חסכו בני הזוג, אשר לכתחילה נתפסו על ידי המדינה, ובהמשך שוחרר [REDACTED], כך שכיום המחלוקת עניינה [REDACTED].

133. גב' טורוביץ הוסיפה וטענה כי מקור הכספים שבתיק ניירות הערך הוא, בין היתר, בפיצויי פיטורין שקיבלה [REDACTED] ש; הכנסותיה כיועצת שיווק עצמאית [REDACTED]; פיצויי פיטורים שקיבל אהרון טורוביץ [REDACTED]; מתנה מאביה בסך של כ- [REDACTED]; דמי שכירות מדירה שבבעלות אהרון ואחותו; ירושה עם מותו של אביה בשנת 2015 בסך של כ- [REDACTED]; ועוד.

134. המדינה טענה כי מן הראיות עולה – ונראה שאין על כך מחלוקת, כי בחשבון ניירות הערך נכללו גם כספים רבים של אהרון טורוביץ. כן ציינה המדינה שבתחילת החקירה נתפסו נכסים של בני הזוג בשווי כולל של [REDACTED]; במהלך החקירה שוחרר נכס בבעלות בני הזוג בשווי מוערך של [REDACTED]; אופשרה חלופת תפיסה לרכב בשווי של 114,000 ₪ תמורת הפקדה בסך של 33,600 ₪; ושוחררו כספים מחשבון הבנק המשותף בסך למעלה [REDACTED], אשר מהווים את חלקה היחסי של גב' טורוביץ בחשבון, ובכך – לטענת המדינה – איזון ראוי בנוגע לזכויות המתנגשות (סעיפים 196-197 לטיעוני המדינה מיום 9.8.2018).

135. דין טענותיה של גב' טורוביץ – להידחות, נוכח העובדה שמחשבון הבנק המשותף של בני הזוג שוחררו כספים בגובה חלקה היחסי של גב' טורוביץ. על כל פנים, מכיוון שלעמדתי יש מקום שאהרון טורוביץ יציע חלופת תפיסה בנדל"ן חלף תפיסת תיק ניירות הערך, אזי כאשר תיק ניירות הערך יוחלף בתפיסת נדל"ן ברישום – ומשאין כוונה לממש לעת הזו את המקרקעין – הרי אם וככל שבסופו של ההליך הפלילי יעלה הצורך לממש את המקרקעין, תוכל גב' טורוביץ להעלות טענותיה בעניין זה בהמשך, טרם המימוש, וכל טענות הצדדים בעניין זה שמורות להם.

התוצאה

136. מן הטעמים שפורטו לעיל, התוצאה היא כדלקמן:

(א) אני מורה על תפיסה זמנית, עד לתום ההליכים, של כל הרכוש שתפיסתו התבקשה בבקשת המדינה, בכפוף להערות להלן.



בית המשפט המחוזי בירושלים

צ"א 11106-07-18 ישראל נ' גינזבורג ואח'
צ"א 11073-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 (ב) בנוגע לכספים: ניתן בזאת צו להפקדת הכספים בחשבון האפוטרופוס הכללי, כך שהכספים
2 ינוהלו בהתאם למדיניות ההשקעה הנהוגה באגף האפוטרופוס הכללי.

3
4 (ג) חלופות תפיסה: הגשר וקידר יוכלו, אם ירצו בכך, להציע חלופות תפיסה מתאימות ביחס
5 לחלק מהמזומנים התפוסים.

6
7 כמו כן, השכירים שהמדינה ביקשה לתפוס מזומנים שלהם (סער, טורוביץ) יוכלו להציע
8 חלופת תפיסה מתאימה. טורוביץ כבר הודיע על הסכמתו לכך, ועל המדינה להעביר
9 התייחסותה להצעתו עד ליום 10.10.2018.

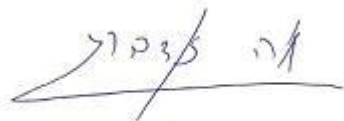
10
11 137. אני דוחה את טענותיהם של הטוענים לזכות. אין בכך כדי למנוע מהטוענים לזכות כדי
12 להעלות את טענותיהם בהליך גופו, ככל שיידרש.

13
14 138. המסמכים שהועמדו לעיוני על ידי המשיבים 1 ו-2 (גינזבורג והלל), ואשר ביקשו שלא ייסרקו
15 למערכת נט-המשפט, ייסרקו על-ידי המזכירות כך שיהיו פתוחים לעיון "השופט וצוותו בלבד".
16 וזאת, אלא אם כן המשיבים 1 ו-2 יביעו התנגדותם לכך עד ליום 10.10.2018.

17
18 139. לעיון פנימי ביום 11.10.2018.

19
20
21 ניתנה היום, כ"ג תשרי תשע"ט, 02 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.

22
23
24



חיה זנדברג, שופטת